

ERHVERVSJURA

EU-dom går imod italiensk fordeling af mælkekvoter

Italien kan ikke erstatte EU-reglernes krav om forholdsmæssig fordeling med et kriterie, som favoriserer producenter i bjergrige eller økonomisk ugunstige egne.

HANS SØNDERBY CHRISTENSEN
advokat,
specialiseret i EU-ret
finans@finans.dk

PATRICK GOERGEN
advokat,
specialiseret i EU-ret
finans@finans.dk

Sagen, der omtales i denne artikel, omhandlede Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele - Società semplice, der er et mælkeproducerende selskab med hjemsted i Italien (herefter benævnt "selskabet"). I perioden fra 1. april 2000 til 31. marts 2001 havde selskabet overskredet sine individuelle mælkekvoter.

Overskridelsen udløser pligt til betaling af en afgift. Da andre italienske virksomheder ikke havde udnyttet deres kvoter fuldt ud, ønskede selskabet at modtage en andel heraf med henblik på at reducere tillægsafgiften.

Ved afgørelse af 26. juli 2001 meddelte Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura, som er et italiensk agentur for tildeling af støtte til landbrugssektoren (herefter "AGEA"), hvilke mælkeproducenter der var udvalgt til at modtage en omfordeling af de uudnyttede individuelle mælkekvoter.

Selskabet var ikke en af de producenter, der blev begunstiget af disse omfordelinger. Udvælgelsen af de virksomheder, som kunne opnå yderligere kvote, var sket efter kriterier opstillet af de italienske myndigheder. Ikke efter EU's regler.

Selskabet indbragte derfor afgørelsen for Tribunale amministrativo regionale del Lazio - sede di Roma (forvaltningsdomstol for Lazio, Rom, Italien). Selskabet mente nemlig, at de regler i den italienske lovgivning, der var blevet anvendt i forbindelse med omfordelingen, var i strid med de EU-retlige bestemmelser i den omhandlede EU-forordning. Bestemmelserne i EU-forordningen foreskrev, at der,

såfremt medlemsstaterne valgte at omfordele uudnyttede individuelle mælkekvoter, skulle anvendes et ufravigeligt kriterie om lighed og proportionalitet. Ifølge de nationale italienske regler indgik som kriterier bl.a. at tage særligt hensyn til producenter i bjergrige områder eller områder med særlige økonomiske behov.

Efter at forvaltningsdomstolen havde forkastet sagen, iværksatte selskabet en appel for Consiglio di Stato (Italiens øverste domstol i forvaltningsretlige sager).

Denne domstol var imidlertid i tvivl om, hvorvidt EU-forordningen skulle fortolkes således, at omfordelingen skal ske på et lige og forholdsmæssigt grundlag, eller om medlemsstaterne er tillagt beføjelser til at identificere kategorier af begunstigede mælkeproducenter ud fra en prioritering. På denne baggrund besluttede den at forelægge spørgsmålet præjudicielt for EU-Domstolen.

EU-Domstolen indledte med at henvise til sin egen faste retspraksis vedrørende fortolkning af EU-retlige bestemmelser. Ifølge denne retspraksis skal der ved fortolkningen ikke alene tages hensyn til ordlyden af den pågældende EU-retlige bestemmelse. Der skal også tages hensyn til den sammen-

hæng, hvori bestemmelsen indgår, samt til de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af.

For så vidt angår ordlyden af den relevante EU-retlige bestemmelse i EU-forordningen, som regulerer muligheden for, at medlemsstaterne kan omfordele uudnyttede individuelle mælkekvoter, henviste EU-Domstolen til de forskellige sprogversioner af bestemmelsen. Ifølge EU-Domstolen fremgik det klart af alle sprogversionerne, at omfordelingen af de uudnyttede individuelle mælkekvoter skal ske »i forhold til hver producents referencemængde«.

Logikken er, at eftersom den enkelte producents bidrag til betalingen af den skyldige tillægsafgift fastlægges i forhold til den pågældende producents overskridelse, skal også de gunstige kvoter fordeles på denne måde. Størrelsen af en parts uudnyttede kvoter modsvarer dermed partens andel i betaling af tillægsafgift. Således fastlægger EU-reglen et kriterium for omfordelingen - nemlig at den skal være forholdsmæssig.

Videre bemærkede EU-Domstolen, at eftersom bestemmelsen hverken nævner andre kriterier eller henviser til medlemsstaternes

kompetence til at fastlægge deres egne kriterier, skal dette kriterie om forholdsmæssig fordeling anses for at være det eneste, der kan udgøre grundlaget for omfordelingen.

Denne læsning af bestemmelsen støttes, ifølge EU-Domstolen, også af den sammenhæng, hvori bestemmelsen indgår. Muligheden for, indenfor rammerne af anvendelsen af denne bestemmelse, at foretage omfordeling i medfør af andre kriterier kan nemlig ikke udledes af andre bestemmelser i den omhandlede EU-forordning.

Herudover støttes denne læsning af bestemmelsen, ifølge EU-Domstolen, yderligere af selve målet med den ordning, som forfølges med EU-forordningen. Ud over at tillægsafgiften har til formål at forpligte mælkeproducenterne til at overholde de referencemængder, der er tildelt dem, forfølger den et økonomisk formål, idet den skal tilvejebringe de nødvendige midler for EU til afsætning af den produktion, som mælkeproducenterne har skabt.

EU-Domstolen bemærkede herefter, at selv om medlemsstaterne i henhold til EU-forordningen er indrømmet en mulighed til at omfordele uudnyttede indivi-

”

Størrelsen af en parts uudnyttede kvoter modsvarer dermed partens andel i betaling af tillægsafgift. Således fastlægger EU-reglen et kriterium for omfordelingen - nemlig at den skal være forholdsmæssig.

HANS SØNDERBY CHRISTENSEN
OG PATRICK GOERGEN,
ADVOKATER,
SPECIALISEREDE I EU-RET

Denne artikel om aktuel EU-ret, som bringes i Jyllands-Posten, udarbejdes af advokaterne Hans Sønderby Christensen (H), Sønderby Legal samt advokat Patrick Goergen, begge specialiserede indenfor området.

duelle mælkekvoter, kan medlemsstaterne ikke frit beslutte, hvorledes denne omfordeling foretages. Dette fordi EU-lovgiver med den pågældende EU-forordning allerede har opstillet rammerne for udøvelsen af denne mulighed ved at fastsætte betingelserne herfor. Herved afskæres medlemsstaternes skønsbeføjelse til selv at fastlægge kriterierne for omfordelingen, fordi EU-reglerne har forrang.

I den forbindelse bemærkede EU-Domstolen, at medlemsstaterne ved udøvelsen af deres skønsbeføjelse desuden er forpligtede til at iagttage de almindelige principper i EU-retten. Det gælder herunder proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Det betyder, at der gælder et krav om forholdsmæssighed samt om, at EU-borgere og EU-virksomheder skal kunne forudsige deres retstilling.

På baggrund heraf konkluderede EU-Domstolen sammenfattende på det stillede spørgsmål, at den omhandlede EU-forordning skal fortolkes således, at omfordeling af de uudnyttede individuelle mælkekvoter skal ske mellem de producenter, der har overskrevet deres referencemængder i forhold til de referencemængder, som hver producent råder over. Altså skal den ske forholdsmæssigt.

Dommen viser, at medlemsstaternes skønsbeføjelse begrænses i tilfælde, hvor EU-retten, herunder EU-forordninger, fastsætter bestemte kriterier for anvendelsen af EU-retlige bestemmelser. Desuden er medlemsstaternes nationale myndighedsudøvere, i henhold til princippet om EU-rettens forrang, forpligtede til at anvende EU-retlige bestemmelser forud for bestemmelser i national lovgivning. For EU-retlige bestemmelser i EU-forordninger gælder, at de ikke skal implementeres i national ret, men har direkte virkning. Det betyder, at EU-borgere og EU-virksomheder kan påberåbe sig sådanne EU-retlige bestemmelser direkte ved de nationale domstole.

